

جوفراست – سری اول

قسمت اول : در این قسمت جو فراست توجه خود را به دو دختر که با مشکل مواجه‌اند، معطوف می‌کند. کی ران دختری چهار ساله است که در عمرش هرگز به شیرینی لب نروده است. او لباس‌های دخترهای یک ساله را به تن کرده و رشدش از همه نظر کمتر از حد معمول است. مادر او، سوفیا، در اوج ناامیدی شروع به غذا دادن اجباری به دخترش کرده است. این قضیه یکی از عجیب‌ترین مواردی است که جو در تجربه ی بیست ساله اش از مراقبت از بچه‌ها دیده است. جو همچنین با برانوین دوازده ساله آشنا می‌شود، دختری که آنقدر از ظاهرش تنفر دارد که این تنفر به شکلی جدی بر زندگی اش تأثیر گذاشته است. برانوین هر روز به خاطر ظاهر خود گریه کرده و خود را با چهره‌های مشهوری که تصاویرشان در مجلات چاپ می‌شود، مقایسه می‌کند. او حالا هرگز از خانه بیرون نمی‌رود مگر آنکه دو ساعت از وقتش را به لباس پوشیدن و آرایش کردن خود بگذارد. مادر او اما، نمی‌داند چطور باید با این مساله مواجه شود. جو در رویداد بزرگ این هفته، توجه خود را به پسر بچه‌ها معطوف کرده و می‌خواهد یک بار برای همیشه متوجه بشود که آیا بازی‌های کامپیوتری خشن می‌تواند بر رفتار کسانی که با آنها بازی می‌کنند، تأثیر بگذارد؟ او می‌خواهد توصیه‌هایی را در اختیار پدر و مادرها قرار دهد تا بدانند که چطور باید بازی کردن بچه‌های خود با کامپیوتر را تحت کنترل درآورند؟

قسمت دوم : جو با دو خانواده دیدار می‌کند که تحملشان طاق شده است

مدیسون رن کمپبل، یک ملکه ی زیبایی ۹ ساله ی اهل گلاسکو است که همیشه هر چه خواسته، در اختیارش گذاشته شده است. اما خانواده ی او به خاطر نحوه ی تربیت دخترشان، حالا چه از نظر مالی و چه از نظر احساسی، مشغول پرداخت بهایی سنگین هستند.

جو در بلکپول با بیلی وارد آشنا می‌شود، پسری ۱۰ ساله که در روزهای تعطیلی مدارس و در حالی که مادرش مشغول سر و کله زدن با دو خواهر کوچکتر او است، تا هفته‌ای ۸۰ ساعت را به بازی کردن با بازی‌های کامپیوتری آنلاین می‌گذراند.

در رویداد بزرگ این هفته، جو در این باره تحقیق می‌کند که آیا بچه‌های امروز نسبت به بچه‌های ۵۰ سال پیش، از سلامت کمتری برخوردارند یا بیشتر؟

او این تحقیق را بوسیله ی یک تمرین به سبک تمرین‌های ورزشی سال ۱۹۵۹ انجام می‌دهد؛ اما نسل بچه‌هایی که به لم دادن روی کاناپه و خیره شدن به تلویزیون عادت کرده‌اند، چطور می‌توانند از پس بشین و پاشو، شنا و بالا و پایین پریدن، برآیند؟ این بچه‌ها تا چه حد می‌توانند حرکات ورزشی انجام داده و اصلا به چه اندازه حرکات ورزشی نیاز دارند؟

قسمت سوم : جو فراست در این باره به دو تا از سخت‌ترین و جنجالی‌ترین موضوعات تربیت کودکان می‌پردازد

اختلال ناشی از کمبود توجه و بیش‌فعالی یا به اختصار ای.دی.اچ.دی و چاقی مفرط.

او با خانواده ی کاگلن آشنا می‌شود که پزشکان اخیرا تشخیص داده‌اند پسر هفت ساله شان ریگان به ای.دی.اچ.دی مبتلا است. خانواده‌ی کاگلن از درک علت رفتار غیر قابل پیش‌بینی ریگان عاجز بوده و تحمل رفتار او برایشان سخت شده است.

جو در منچستر به دیدار جاش دامبلتون ۱۰ ساله می‌رود که به زودی دچار چاقی خطرناک خواهد شد. مادر جاش نمی‌داند چطور باید به پسرش کمک کند اما آیا ممکن است خود او بخشی از مشکل پسرش باشد؟

جو در یک بررسی روشنگر، در این باره تحقیق می‌کند که دختران جوان درباره ی بدن خود چه حسی دارند؟

آیا این واقعیت دارد که بچه‌ها از شش سالگی خود را چاق دانسته و به رژیم گرفتن فکر می‌کنند؟ و آیا پدر و مادرها می‌توانند در این زمینه به آنها کمک کنند؟

قسمت چهارم : پدر و مادرها در سراسر کشور بر سر اینکه بچه‌هایشان باید چه بخورند و چه نخورند، اغلب با هم نزاع می‌کنند اما برای خانواده‌ی مک لئود از ناتینگهام، هر وعده‌ی غذایی حکم یک کابوس را دارد. پسر هفت ساله‌ی خانواده، ریو، به جز نان و کره، هیچ چیز دیگری نمی‌خورد. سلامت و رشد او به شدت به خطر افتاده و ادامه‌ی زندگی عادی برای این خانواده ناممکن شده است.

علاوه بر این، جو برای کمک به خانواده‌ی گریفین راهی بیرمنگام می‌شود، خانواده‌ی که با یک عادت بسیار مشکل ساز دست به گریبان هستند. دختر سه ساله‌ی این خانواده، کیتی آن، مدام موهای خود را می‌کند. او آنقدر موهای خود را می‌کند که یک قسمت از سرش، کاملاً کچل شود و سپس به سراغ ناحیه‌ی دیگر رفته و این روند را تکرار می‌کند.

او به عنوان دختری ۳ ساله موهایی به کوتاهی موهای پسرها داشته و نیازی به رفتن به آرایشگاه ندارد. پدر و مادر او، دست به هر کاری زده‌اند تا دخترشان این عادت آزاردهنده را ترک کند اما هر بار به دیواری سخت برخورد کرده‌اند. آیا جو می‌تواند راه‌حلی برای مشکل آنها ارائه دهد؟

جو در رویداد بزرگ این هفته، در ادامه‌ی تلاش خود برای تحقیق درباره‌ی باورهای رایج درباره‌ی تربیت فرزندان، وجود رابطه بین شکر و بیش‌فعالی را به آزمون می‌گذارد. بسیاری از پدر و مادرها فکر می‌کنند خوردن شیرینی باعث می‌شود فرزندان بتوانند از دیوار راست بالا بروند اما آیا این نظر یک واقعیت علمی است؟

قسمت پنجم : پگی در طول عمر شش ساله اش حتی یک شب کامل را هم در رختخواب خود نخوابیده و در این مدت نگذاشته مادرش هم بیشتر از ۴ ساعت مداوم، بخوابد. او قبلاً در میانه‌های شب اصرار می‌کرده که در رختخواب مادرش بخوابد اما حالا حتی از رفتن به رختخواب خود، در ابتدای شب، سر باز زده و آنقدر جیغ زده و لگد می‌زند تا به خواسته‌ی خود برسد.

از جو برای او چه کاری ساخته است؟

قسمت ششم : جو در این برنامه به آخرین سوال از سوال‌های بزرگ این مجموعه پرداخته و توجه خود را به خطری جدی اما پنهان برای سلامت کودکان معطوف می‌کند: کمبود خواب. در حال حاضر، زندگی‌ها شلوغ‌تر و پریشان‌تر شده و زمان رفتن به رختخواب خانواده‌ها دیرتر می‌شود. اما چند ساعت خواب کمتر چه تاثیری بر توانایی بچه‌های ما در مدرسه و در خانه می‌گذارد؟ جو در همکاری با دکتر کتی هیل، یکی از متخصصان پیشروی بریتانیا در زمینه‌ی خواب کودکان، عادات خواب گروهی از بچه‌های ۱۰ ساله را بررسی می‌کند تا دریابد خواب ناکافی، دقیقاً چه تاثیری روی بچه‌ها می‌گذارد؟ جو همچنین با مایکل ۴ ساله آشنا می‌شود که تحمل خانواده‌ی خود را طاق کرده است. او یاد گرفته که چطور پدر و مادر خود را به جان هم بیندازد و آنقدر جیغ می‌کشد تا به هر آنچه می‌خواهد دست پیدا کند. اما در حالیکه او برای رفتن به مدرسه آماده می‌شود، سوال این است که آیا برای نظم دادن به زندگی او دیر شده است؟ جو اینطور فکر نمی‌کند.